

De OR-pieper

Veel kranten hebben eind augustus van die jaarlijkse foto's. 'Brugpiepers' die bijna bezwijkend onder hun rugtas vol boeken de stap naar de middelbare school maken. Eerstejaars studenten, soms in rare outfits gehuld, die onder begeleiding van ouderen hun entree op de universiteit maken. Nieuwe fases in het bestaan en in de glanzende ogen eenzelfde soort blik. Een combinatie van nieuwsgierigheid, spanning en iets van: ik weet niet wat me te wachten staat.

Ineens herken ik het. Ook net startende OR-leden kunnen zo kijken. Zeker als ze voor het eerst op een meerdaagse training gaan. Soms net als de brugpieper zeulen ze van alles mee aan handboeken over de OR, de WOR en ga zo maar door. Met het idee echt te gaan leren hoe het nu moet. Met veel verwachtingen en vaak ook ideeën. En o ja, als je goed kijkt ook gespannen over hun eigen rol en positie. Want eenmaal in de OR blijkt het functioneren vaak heel wat anders dan wat je als werknemer en als kandidaatlid van buiten waarneemt. Naast erachter zien te komen waar het nu allemaal om gaat, is een OR ook een groep waar je je in waar moet zien te maken, een eigen plek moet veroveren. Net als die brugpiepers en eerstejaars studenten. Daar zijn tal van rituelen voor. Maar de OR-pieper heeft eigenlijk ook extra aandacht nodig. Het komt vrijwel nooit voor dat een hele OR vernieuwd wordt. OR-piepers komen in een reeds bestaande groep met de daarvoor geldende gedragscodes en vaak informele do's en don'ts. Vergis je niet in hoe het ook voor volwassenen kan zijn om in een bestaande groep terecht te komen. Hoe onderling gedrag al ingesleten kan zijn. Denk er dus goed over na hoe de nieuwe leden te verwelkomen, ze in te werken, de eerste maanden ook aan de orde te stellen hoe de OR als groep functioneert. Even weer denken hoe het ook alweer was als nieuweling kan daarbij aardig helpen.

Tineke de Rijk, trainer/adviseur ondernemingsraden, deskundige op terrein van (on)gewenst gedrag, cdrc@xs4all.nl